Súd:	Krajský súd Košice
Spisová značka:	5Co/483/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7214215903
Dátum vydania rozhodnutia:	20. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Andrej Šalata
ECLI:	ECLI:SK:KSKE:2016:7214215903.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slebodníka v právnej veci žalobcov 1) W. X., X) G. X., A..X.XX.XXXX Y. X) G. X., A..XX.X.XXXX, Q. O., E. X, všetkých zastúpených JUDr. Darinou Solárovou, advokátkou, Košice, Škultétyho 3, IČO: 31 943 683, proti žalovaným 1) Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpenej ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., Bratislava, Kýčerského 7, IČO: 36 857 513, 2) Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, zastúpenému Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Poprad, Námestie svätého Egídia 93, IČO: 44 250 029, 3) Dražby a aukcie, s. r. o., Martin, Flámska 1, IČO: 36 751 642, zastúpenej AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., Martin, P.O. Hviezdoslava 10625/23B, IČO: 36 865 036 a 4) INFOREAL, s.r.o., Košice, Hlavná 108, IČO: 36 207 128, zastúpenému JUDr. Marošom Minčíkom, advokátom, Advokátska kancelária, Košice, Palackého 1, o neplatnosť častí právneho úkonu a i., o odvolaní žalobcov proti rozsudku 36C/111/2014-239 zo 6.3.2015 Okresného súdu Košice II

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom I. Žalobu voči žalovaným v 2.,3. a 4. rade v plnom rozsahu zamietol, II. Žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby bytu č.14 na 4. poschodí bytového domu na E. X Q. O. a s ním súvisiacich nehnuteľností, ktorá sa uskutočnila 12.3.2014, zamietol, III. Konanie o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia 1 000 € vylúčil na samostatné konanie a IV. Rozhodol, že o náhrade trov konania žalovaných v 2.,3. a 4. rade bude rozhodnuté po nadobudnutí právoplatnosti výroku I. rozsudku.
2. V odôvodnení rozsudku uviedol, vydania akého rozsudku sa žalobcovia svojou žalobou z 8.6.2014, doručenou mu 9.6.2014, domáhali voči žalovaným a aké právo si tiež uplatnili, akou skutočnosťou svoju žalobu odôvodnili, aké skutočnosti, ohľadom predmetu sporu, spočiatku konkrétne namietali (podotkol, že na podporu svojho stanoviska mu predložili Rozsudok Európskeho súdneho dvora (ďalej len ESD) z 10.9.2014 vo veci prejudiciálneho konania na základe Rozhodnutia Krajského súdu (ďalej len KS) v Prešove v súvislosti s konaním P. O. proti SMART Capital, a.s.), čo namietali, resp. nenamietali neskôr na pojednávaní 6.3.2015, ako žalovaní odôvodnili svoje stanoviská, v ktorých navrhli žalobu v celom rozsahu ako neoprávnenú zamietnuť a žalobcov zaviazať na nahradenie ich trov tohto súdneho konania, čo zistil z úverovej Zmluvy o poskytnutí úveru Hypopôžička č.U431075-11, uzavretej žalobcami a žalovaným v 1.rade 11.4.2011 (č.l.16-17), zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č.Z431075-11, uzavretej žalobcami v 1. a 2.rade a žalovanou v 1.rade 11.4.2011 (č.l.21-22), na zabezpečenie splatenia cit. úveru, konkrétne z jej čl.6, bodu 6.3.1. a z LV č.XXXXX z 8.1.2014, z listu žalovanej v 1.rade z 27.2.2013, z Oznámenia o dražbe z 9.1.2014 (č.l.29-30) žalovanej v 3.rade a tiež zo skutočnosti, že neskôr sa uskutočnila opakovaná sporná dražba 12.3.2014, z Oznámenia o opakovanej dražbe z 19.2.2014 (č.l.53-54), z Notárskej zápisnice (ďalej len NZ) č.N81/2014, NZ

9625/2014 z 12.3.2014 o priebehu dobrovoľnej dražby (č.l.47-52), z výpisu z LV č.XXXXX z 5.6.2014 (č.l.58), zo Znaleckého posudku (ďalej len ZP) č.5/2014 z 9.1.2014 (č.l.31-46), objednaného žalovanou v 3.rade na účely vykonania dobrovoľnej dražby u súdneho znalca Ing. Jána Greguša, resp. čo vyplýva z obsahu ZP (str.3), z výpovede zástupkyne žalobcov na pojednávaní 6.3.2015, ako sa vyjadrila F.. U. L. (majiteľka zrejme realitnej kancelárie REMAX fajn) svojim listom z 5.6.2014 (č.l.59), čo uviedla Košická realitná spoločnosť, s.r.o. svojim listom zo 6.6.2014 (č.l.60), adresovaným žalobcom, ako rozhodol SÚDNY DVOR (tretia komora; ďalej len SD) Európskej únie (ďalej len EÚ) v rámci svojho konania o prejudiciálnej otázke podľa Čl.267 Zmluvy o fungovaní EÚ na základe Rozhodnutia KS v Prešove z 20.12 2012 v súvislosti s konaním vo veci žalobkyne P.. O. c/a SMART Capital, a.s., konkrétne vo svojom výroku rozsudku, vydanom 10.9.2014, ohľadom súladu platného právneho poriadku v Slovenskej republike (ďalej len SR) s právom EÚ a aké skutočnosti k veci uviedli žalobcovia a žalovaný v 4.rade na pojednávaní 17.10.2014. Citujúc znenie § 52 ods.1,3,4,§ 53 ods.1,5 O. z.,§ 497 Obch. zák. a § 1 ods.3 písm. c) Zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov ďalej uviedol: Podstatné náležitosti úverovej zmluvy teda sú: 1. určenie zmluvných strán, 2. záväzok veriteľa poskytnúť peňažné prostriedky v prospech dlžníka, 3. určenie sumy, do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté a 4. záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úrok. Ako z uvedených skutočností vyplýva, tak účastníci konania uzavreli 11.4.2011 úverovú zmluvu, pričom tento zmluvný vzťah sa riadi § 497 a n. Obch. zák. S ohľadom na znenie § 1 ods.3 písm. c) Zák.č.129/10 Z. z. je potrebné konštatovať, že nejde o spotrebiteľský úver podľa Zák.č.129/10 Z. z., pretože splatnosť dohodnutého úveru je viac ako 10 rokov a tento úver účastníci konania zabezpečili záložným právom k nehnuteľnosti. Predmetný vzťah je však na každý pád spotrebiteľským vzťahom, podľa § 52 ods.1 O. z., pretože zmluva bola uzavretá medzi dodávateľom (žalovaná v 1.rade) a spotrebiteľmi (žalobcovia). Žalobcovia ako jeden z dôvodov neplatnosti dražby uviedli neplatnosť príslušnej záložnej zmluvy, na základe ktorej sa uskutočnila sporná dobrovoľná dražba. Neplatnosť tejto záložnej zmluvy odôvodnili jej akcesorickou povahou s úverovou zmluvou uzavretou nimi a žalovanou v 1.rade, pričom - podľa nich - „ja“ úverová zmluva neplatná. Neplatnosť odôvodnili jej neurčitosťou ohľadom výšky úroku a výšky splátok. Po oboznámení sa s obsahom úverovej zmluvy konštatoval, že táto zmluva nie je neplatným právnym aktom. Zmluva obsahuje všetky svoje podstatné náležitosti, t.j. obsahuje: určenie zmluvných strán, záväzok veriteľa (žalovanej v 1.rade) poskytnúť peňažné prostriedky v prospech žalobcov, určenie sumy, do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté (bod 2.2. zmluvy) a tiež obsahuje záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úrok (bod 2.1. zmluvy). Pokiaľ žalobcovia namietali, že z obsahu zmluvy nie je zrejmé aký úrok sa má platiť, tak v tomto smere poukázal na znenie (citoval ho) § 502 ods.1 Obch. zák., ktoré pripúšťa možnosť situácie, že výška úroku nie je dohodnutá. Predmetná zmluva však vo svojom bode 2.2. obsahuje určenie výšky úroku na 7,75 % ročne s jeho fixáciou na 5 rokov. Žalobcovia tiež v rámci tohto konania uviedli, že žalobca v 3.rade mal záujem uzavrieť úver preto, aby mohol splatiť svoje predchádzajúce dlhy a preto malo byť žalovanej v 1.rade už pri uzatváraní zmluvy o úvere zrejmé, že ide o rizikového klienta, pretože tento nie je v stave ani splácať svoje predchádzajúce úvery a aj napriek tomu mu žalovaná v 1.rade predmetný úver poskytla. Pokiaľ žalobcovia toto uviedli ako dôvod na neplatnosť príslušných zmlúv, tak konštatoval, že takýto ich záver nie je opodstatnený. V prvom rade je potrebné uviesť, že ako dlžníci v danom vzťahu vystupujú 3 žalobcovia (nie iba žalobca v 3.rade), preto bolo riziko nesplácania úveru podstatne nižšie. A tiež je potrebné uviesť, že ak si samotní žalobcovia boli v čase uzavretia zmluvy vedomí toho, že nebudú schopní splácať poskytnutý úver (čo nepredpokladá) a aj napriek tomu si tento úver vzali, tak potom by sa mohli dopustiť tr. činu Úverového podvodu podľa § 222 Tr. zák. Za ďalší dôvod neplatnosti dobrovoľnej dražby žalobcovia označili rozpor slovenskej právnej úpravy výkonu záložného práva podľa § 151j O. z. v spojení s inštitútom dobrovoľnej dražby podľa Zák.č.527/02 Z. z. o dobrovoľných dražbách s Ústavou SR (čl.19 a 20 - právo vlastniť majetok a ochrana tohto vlastníckeho práva) a tiež aj v rozpore s právom EÚ. V tejto súvislosti na podporu svojho stanoviska mu predložili Rozsudok ESD z 10.9.2014 vo veci prejudiciálneho konania na základe Rozhodnutia KS v Prešove v súvislosti s konaním P.. O.G. proti SMART Capital, a.s. Citoval znenie Čl.19 a 20 Ústavy SR a § 151j ods.1 a poznámky pod čiarou 3e. Konštatoval, že zák.č.527/02 Z. z. o dobrovoľných dražbách upravuje dobrovoľné dražby, kontrolu Ministerstva spravodlivosti SR nad dodržiavaním podmienok organizovania a priebehu dražieb a vznik, trvanie a zánik niektorých právnych vzťahov s tým súvisiacich, a citoval znenie jeho § 21 ods.2-5 (Zmarenie a neplatnosť dražby). Stanovisko žalobcov, že výkon záložného práva podľa § 151j O. z. v spojení s inštitútom dobrovoľnej dražby podľa Zák.č.527/02 Z. z. je v rozpore s Ústavou SR, resp. aj s právom EÚ, je - podľa jeho názoru - nesprávne. Obsah § 151j O. z. v spojení so Zák.č.527/02 Z. z. nie je v žiadnom rozpore s obsahom ústavnej úpravy základných ľudských práv a slobôd v čl.19 a 20 Ústavy SR. Výkon záložného práva podľa § 151j O. z. je jedným zo základných inštitútov zabezpečenia záväzkov v slovenskom právnom poriadku

a táto nezasahuje do ľudských práv žalobcov. Takáto právna úprava nijako nezasahuje do ich práva na ľudskú dôstojnosť, práva na osobnú česť, práva na dobrú povesť a práva na ochranu mena. Žalobcami rozporovaný inštitút nášho právneho poriadku tiež nijako neobmedzuje ich právo na ich ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života a nezasahuje ani do ich práva vlastniť majetok. Výkon predmetného záložného práva je plne v súlade so zák. a vyplýva zo skutočnosti, že sa slobodne a na základe svojho vlastného rozhodnutia za účelom zabezpečenia svojich vlastných záujmov (v prípade žalobcov v 1. a 2.rade na podporu svojho syna a v prípade žalobcu v 3.rade na úhradu svojich skorších záväzkov) rozhodli zobrať si peňažný úver a jeho splatenie zabezpečiť zriadením záložného práva v prospech veriteľa. Námietka žalobcov, že zákonná úprava výkonu záložného je v rozpore s právom EÚ, je tiež neopodstatnená. Túto ich námietku vyvrátilo práve nimi deklarované rozhodnutie Tretej komory SD EÚ z 10.9.2014 vo veci svojho konania o prejudiciálnej otázke na základe Rozhodnutia KS v Prešove z 20.12 2012 v súvislosti s konaním vo veci žalobcu P.. O. c/a SMART Capital, a.s. Z obsahu cit. rozhodnutia je zrejmé, že právu EÚ neodporuje vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej, umožňujúca vymôcť pohľadávku založenú na zmluvných podmienkach, ktoré sú prípadne nekalé, mimosúdnym výkonom záložného práva na nehnuteľnosť, ktorý spotrebiteľ poskytol ako zabezpečenie, pokiaľ predmetná právna úprava prakticky neznemožňuje alebo nadmerne nesťažuje ochranu práv, ktoré spotrebiteľovi priznáva táto smernica, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu. S ohľadom na obsah zákonnej úpravy v § 21 ods.2-5 (Zmarenie a neplatnosť dražby) Zák.č.527/02 Z. z., ktoré upravujú možnosť poskytnutia súdnej ochrany v prípade nezákonnosti uskutočnenej dobrovoľnej dražby, je teda dostatočne zrejmé, že takáto naša vnútroštátna úprava inštitútu výkonu záložného práva je v súlade s právom EÚ. Žalobcovia v rámci tohto konania navrhovali, aby položil Ústavnému súdu (ďalej len ÚS) SR prejudiciálne otázky v súvislosti s ich namietanou protiústavnosťou zákonnej úpravy § 151j O. z. v spojení so Zák.č.527/02 Z. z. Nepristúpil k položeniu navrhovaných prejudiciálnych otázok, pretože to nepovažoval za potrebné a to s ohľadom na svoje stanovisko uvedené v predchádzajúcich 2 odsekoch odôvodnenia tohto rozsudku. Za ďalší z dôvodov neplatnosti dražby žalobcovia uviedli, že vydražená cena 52 000 €, ako aj ocenenie predmetu dražby v ZP 5/2014 sú výrazne podhodnotené, pretože cena nehnuteľnosti sa pohybovala v sume 72 000 € až 75 000 €. Citoval znenie § 12 (Ohodnotenie predmetu dražby) Zák.č.527/02 Z. z. K námietke žalobcov ohľadom ohodnotenia predmetu dražby sa vyjadrila žalovaná v 1.rade, ktorá poukázala na znenie cit. § 12 ods.3 Zák.č.527/02 Z. z. a uviedla, že žalobcovia neumožnili znalcovi vykonať ohodnotenie predmetu dražby a preto - podľa nej - znalec v súlade s cit. zákonným ust. vykonal ohodnotenie na základe dostupných údajov (skorší ZP).Toto tvrdenie žalovanej v 1.rade potvrdzuje obsah ZP č.5/2014 z 9.1.2014, konkrétne údaje na jeho 3. str., podľa ktorých byt nebol v dohodnutom čase sprístupnený, preto znalec pri vyhotovovaní posudku vychádzal z poskytnutých podkladov - ZP č.11/2009 z 25.4.2009 vyhotoveného G.. W.. Tvrdenie žalovanej v 1.rade o neumožnení obhliadky bytu žalobcovia v 1. a 2.rade na pojednávaní 17.10.2014 v zásade najprv potvrdili (uviedli, že niekto prišiel, ale ho do bytu nepustili, pretože mal prísť neskôr), tieto svoje výpovede neskôr zmenili, to však až po výpovedi žalobcu v 3.rade, ktorý uviedol, že byt sprístupnili, ale príslušná osoba odišla bez nafotenia bytu s tým, že použije fotografie z predchádzajúceho posudku. S ohľadom na rozpornosť vyjadrení žalobcov na predmetnom pojednávaní považoval ich tvrdenia o umožnení obhliadky predmetu dražby iba za ich účelovú obranu. Žalobcovia mali navyše podľa ods.5 § 12 Zák.č.527/02 Z. z. možnosť vzniesť voči ZP námietky a požiadať o vyhotovenie nového ZP, čo však neurobili. Z uvedeného dôvodu má teda za to, že takéto žalobcami až v rámci tohto súdneho konania rozporované ocenenie bytu nemôže mať za následok neplatnosť dražby. Cena dosiahnutá vydražením (52 000 €) vyplýva z priebehu dražby, konkrétne z výšky najvyššieho podania počas dražby, ktoré urobil účastník dražby - žalovaný v 4.rade. Z obsahu NZ vyhotovenej o priebehu dražby nevyplýva žiadne porušenie Zák. o dobrovoľných dražbách, pričom žalobcovia ani nepoukázali na nejaké iné konkrétne porušenie príslušného zák. pri výkone dražby. Stanovisko žalobcov v tom zmysle, že trhová cena bytu je vyššia, nič nemení na zákonnosti dražby a na jej platnosti. V tejto súvislosti považoval za potrebné uviesť, že trhová cena a cena dosiahnutá vydražením na dobrovoľnej dražbe sú 2 rozdielne pojmy, ktoré nemusia byť totožné. Žalobcovia svoj žalobný návrh tiež odôvodnili aj skutočnosťou, že sa sporná dražba uskutočnila v Martine, ktorý je vzdialený od ich bydliska 234 km a teda podľa nich miesto konania dražby nespĺňa kritérium dostupnosti pre nich. Príslušný Zák.č.527/02 Z. z. nepozná a ani nijako neurčuje podmienku dostupnosti, resp. nijako nestanovuje miesto konania dobrovoľnej dražby. Z uvedeného dôvodu ani táto skutočnosť nie je relevantným dôvodom, ktorý by spôsoboval neplatnosť spornej dražby. Na základe uvedených dôvodov žalobu v časti o určenie neplatnosti dražby ako neoprávnenú zamietol. Vo vzťahu k žalovanému v 2.rade je potrebné uviesť, že žaloba o určenie neplatnosti dražby voči jeho osobe je neoprávnená aj z dôvodu absencie jeho hmotnoprávnej legitimácie v spore. Tento žalovaný zo zák. nie je osobou, voči ktorej by za daného skutkového stavu veci mohlo byť vedené úspešné konanie o určenie

neplatnosti dražby. Toto konštatovanie vyplýva z § 21 ods.4 Zák.č.527/02 Z. z. (účastníkmi súdneho konania o neplatnosť dražby podľa ods.2 sú navrhovateľ dražby, dražobník, vydražiteľ, predchádzajúci vlastník a dotknutá osoba podľa ods.2). Žalobcovia sa svojou žalobou, okrem určenia neplatnosti dražby, domáhajú aj určenia neplatnosti viacerých zmluvných podmienok, všeobecných obchodných podmienok (ďalej len VOP) a vyhlásení v rámci príslušného úverového vzťahu a záložnej zmluvy, ako aj zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia (navrhované výroky 2-11 žalobného petitu). Účastníkom týchto zmluvných vzťahov sú iba žalobcovia a žalovaná v 1. rade (veriteľ podľa úverovej zmluvy a záložný veriteľ podľa záložnej zmluvy), t.j. žalovaní v 2.,3. a 4.rade v konaní o týchto nárokoch žalobcov vôbec nemajú hmotnoprávnu legitimáciu. Z uvedeného dôvodu je žaloba v tejto časti voči žalovaným v 2.-4.rade neoprávnená a preto žalobu v tejto časti voči týmto žalovaným ako nedôvodnú zamietol. S ohľadom na dodržanie zásady hospodárnosti občianskeho súdneho konania konanie o určenie neplatnosti zmluvných podmienok, VOP a vyhlásení v rámci príslušného úverového vzťahu a záložnej zmluvy, ako aj zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia (navrhované výroky 2-11 žalobného petitu) voči žalovanej v 1.rade (dodávateľovi v rámci príslušného spotrebiteľského vzťahu) vylúčil na samostatné konanie. Citoval znenie § 151 ods.3 O. s. p. O trovách konania bude v súlade s cit. § 151 ods.3 O. s. p. rozhodnuté po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku, pretože ide o pomerne zložitý spor s väčším množstvom účastníkov. Ďalšie dokazovanie nebolo vykonané z dôvodu, že ho žiadny z účastníkov konania nenavrhol a taktiež aj z dôvodu, že považoval zistený skutkový stav veci za dostatočný na vydanie tohto rozsudku.
3. I. Proti napadnutému rozsudku, ktorým súd zamietol žalobu voči žalovaným, ktorým súd zamietol žalobný návrh o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby a ktorým súd konanie o určenie „neprijateľnosť“ zmluvných podmienok a o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1 000 € vylúčil na samostatné konanie, podali žalobcovia odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods.2 písm. a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 (f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, h/ súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ust. právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav), písm. b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, písm. c/ súd neúplne zistil skutkový stav veci, písm. d/ súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, - písm. f/ rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Opakovali, čoho (akého rozhodnutia) sa žalobným návrhom, doručeným súdu 9.6.2014 domáhali, čo tvrdili, čoho sa zároveň domáhali a na čo poukázali. II. V napadnutom rozsudku, str.10 ods.1 odôvodnenia súd uviedol že na spornú úverovú zmluvu sa vzťahujú § 497 a n. Obch. zák. Proti tomu namietajú: Citovali z § 24 ods.1 zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, z § 1 ods.2, 2. veta,§ 2,§ 3,§ 4,§ 6-§ 9,§ 11,§ 12,§ 14,§ 16,§ 17,§ 19,§ 23 a § 25 zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení, resp. uviedli, čoho sa uvedené ust. týkajú. Z uvedeného vyplýva, že sporná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou a vzťahujú sa na ňu ust. právnych predpisov v tomto poradí: zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení posledných noviel, O. z. v znení posledných noviel a Obch. zák. v znení posledných noviel. III. Z napadnutého rozsudku, str.10 ods.2 odôvodnenia vyplýva, že súd sa nestotožnil s ich tvrdením o tom, že záložná zmluva je neplatná z dôvodu jej akcesorickej povahy s úverovou zmluvou, ktorá je - podľa nich - tiež neplatná. Súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že úverová zmluva nie je neplatným právnym aktom a obsahuje všetky podstatné náležitosti. Zmluva o úvere je neurčitá. A pre neurčitosť neplatná. To odôvodňujú takto: Zmluva o úvere je rozdelená na 3 časti a to na: časť A Úver vo výške 32 506,69 €, čiastky B Úveru vo výške 784,50 €, časť C Úveru - táto časť zmluvy je určená na splatenie pohľadávok žalobcu v 3.rade. Zo zmluvy o úvere nevyplýva akou výškou sa úročia jednotlivé úvery v čiastke B a časti C. Údaje o úrokovej sadzbe, počet splátok, termín splatnosti úveru sú totiž uvedené len v časti A. A nie sú uvedené v čiastke B a časti C. Tvrdia, že pokiaľ by sa jednotlivé úvery mali spravovať jednotlivou úrokovou sadzbou, tá mala byť zreteľne uvedená pri každej časti úveru, príp. súhrnne pre všetky časti úverov. Z napádanej zmluvy toto ale nevyplýva. Takto formulovaná úverová zmluva je neurčitá. Neurčitosť zmluvy o úvere je umocnená skutočnosťou, že RPMN je uvedená za všetkými 3 časťami. Tvrdia, že keďže je neplatná úverová zmluva pre svoju neurčitosť, neplatná je aj zmluva o záložnom práve, na základe ktorej bol uskutočnený výkon záložného práva. Má totiž vo vzťahu k úverovej zmluve akcesorickú povahu. RPMN je uvedená nesprávne a jej skutočná výška predstavuje 9,31 %. Citovali znenie § 9 ods.2 písm. i),j) a y) zák.č.129/10 o spotrebiteľských úveroch (účinné do 30.11.2011) a § 9 ods.9 a § 11 zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení. Úver poskytnutý žalovanou v 1.rade pre žalobcu v 3.rade je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov aj vzhľadom na to, že žalovaná v 1.rade v zmluve neuviedla výšku, počet a termíny splátok istiny a úrokov a iných poplatkov /§ 9 ods.2 písm. i) zák.č.129/10 o spotrebiteľských úveroch/. Nie je jasné, z čoho mesačná splátka pozostáva. Teda

čo z nej tvorí istinu, aká časť splátky predstavuje úrok a čo tvorí príp. iné poplatky /s výnimkou poistenia/. Nie je jasné, ktorá časť zmluvy je úročená. Právny záver súdu o tom, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti odporuje skutkovému stavu veci. Súd riadne nevykonal ani dokazovanie čo sa týka podstatných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy a o skutočnej výške RPMN, a to aj napriek tomu, že sám v nápadnom rozhodnutí skonštatoval, že ide o zmluvu spotrebiteľskú. V prípade že RPMN nie je uvedená, je uvedená nesprávne alebo je neurčitá, dodávateľ služby nemá nárok na odplatu za ním poskytnuté finančné prostriedky. Žalovaná v 1.rade v napádanej zmluve neupravila zák. stanovené náležitosti tak, aby za ňou poskytnuté finančné prostriedky mohla požadovať akúkoľvek odplatu. Dlh žalobcu v 3.rade je tak v skutočnosti menší, ako tvrdí žalovaná v 1.rade. Aj z tohto dôvodu nie je možné akceptovať výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou /Pretože pri výkone záložného práva dobrovoľnou dražbou dôjde k vymoženiu aj toho, na čo žalovaná v 1.rade nemá nárok./ Súd sa nevysporiadal s ich tvrdením s neurčitosťou napádanej úverovej zmluvy. IV. Ďalej z úverovej zmluvy nie je zrejmé, ktorej časti sa výkon záložného práva týka. Záložné právo je uvedené totiž iba v časti A zmluvy o úvere. Preto je aj v časti o zriadení záložného práva úverová zmluva neplatná pre jej neurčitosť. A keďže zmluva o zriadení záložného práva má akcesorickú povahu, je neplatná aj zmluva o záložnom práve. V tejto súvislosti poukázali na rozsudok Okresného súdu (ďalej len OS) Prešov 20C/182/2014 z 19.12.2014. Ide o identickú právnu vec, pričom súd v napádanom rozsudku žiadnym spôsobom riadne neodôvodnil, prečo rozhodol diametrálne odlišne. A tým porušil ich právo na predvídateľnosť súdneho rozhodnutia a princíp právnej istoty, jeden zo základných pilierov právneho štátu. V našom platnom právnom poriadku platí princíp právnej istoty. Citovali z odôvodnenia uznesenia ÚS SR IV.ÚS 499/2011-25 z 22.11.2011. V. V odôvodnení napadnutého rozsudku na str.10 ods.3, súd uviedol výška úroku nie je dohodnutá, čo Obch. zák. pripúšťa. Proti tomu namietajú: Ide o spotrebiteľskú zmluvu na ktorú sa vzťahujú ust. O. z. a zák. o spotrebiteľských úveroch a nie ust. O. z. Prednostné použitie Obch. zák. na spotrebiteľské právne vzťahy, a to aj v prípade úverov ako absolútnych obchodov upravených v Obch. zák. by znamenalo spochybnenie režimu ochrany práv spotrebiteľa obsiahnutého v O. z. (§ 52 a n.) a v osobitných „predpisov“ na ochranu práv spotrebiteľa, ktoré sú voči Obch. zák. osobitnou prednostne použiteľnou právnou úpravou (lex specialis). V prípade prednostného používania Obch. zák. dôjde k zákonnému obídeniu ochrany práv spotrebiteľa, obídeniu úpravy úžery, odplaty a p. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah predstavuje „takého“ zhoršenie postavenia spotrebiteľa. Postavenie spotrebiteľa nie je prípustné zhoršiť oproti právnej úprave v O. z. vrátane zabezpečenia úveru a úrokov. V rámci kolízie 2 noriem na ten istý inštitút sa použije občianskoprávna úprava. Prednostné použitie O. z. pred Obch. zák. je správne všade tam, kde je to pre spotrebiteľa výhodnejšie. Svojou povahou a podstatou ide o spotrebiteľskú zmluvu uzavretú medzi podnikateľským a nepodnikateľským subjektom s jednoznačným spotrebiteľským účelovým určením na strane fyzickej osoby a pre jej kvalifikáciu a právny režim je smerodajný § zák.č.250/01 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Prioritne sa aplikuje č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na druhom mieste sa subsidiárne aplikuje O. z. všade tam, kde je to pre spotrebiteľa výhodnejšie a až na treťom mieste sa aplikuje Obch. zák., ktorý upravuje absolútny obchod - úver pre podnikateľov. VI. Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku na str.10 ods.4 uviedol že ak si samotní žalobcovia boli v čase uzavretia zmluvy vedomí toho, že nebudú schopní splácať poskytnutý úver a aj napriek tomu si tento úver vzali, tak potom by sa mohli dopustiť tr. činu úverového podvodu. K tomu považujú za podstatné dodať: Citovali z § 11 ods.2 zák.č.129/10. Z úverovej zmluvy, z časti C vyplýva, že podstatná časť finančných prostriedkov poskytnutá žalovanou v 1.rade bola poukázaná na úhradu dlhov žalobcu v 3.rade. Preto v tomto prípade nie je možné hovoriť o tom, že žalovaná v 1.rade postupovala s odbornou starostlivosťou pri zhodnotení schopnosti žalobcu v 3.rade úver splácať. Poukazujú na vyvíjajúcu sa judikatúru aj v tom smere, že v takomto prípade nie je možné hovoriť o tr. zodpovednosti spotrebiteľov. Ale naopak, o úžernom plnení zo strany dodávateľov /tieseň, nápadne nevýhodné podmienky.../. VII. K odôvodneniu napadnutého rozsudku na str.12 ods.3 o tom, že ich názor, že výkon záložného práva podľa § 151j O. z. je v rozpore s právom EÚ je nesprávny. A že túto ich námietku vyvrátili oni samotní predloženým súdnym rozhodnutím 3. komory ESP EÚ z 10.9.2014: Súd sa zaoberal len časťou nimi predloženého výroku súdneho rozhodnutia 3. komory ESD EÚ z 10.9.2014, O./Smart Capital a nezaoberal sa ním v kontexte s predloženým nálezom ÚS SR. Citovali ako znie podstatná časť výroku cit. rozhodnutia ESD a citovali z nálezu ÚS SR PL. ÚS 23/2014-18 z 24.9.2014. ÚS SR v cit. náleze konštatoval, že následná obrana - žaloba o neplatnosť dražby je podstatne sťažená. K zák. o dobrovoľných dražbách sa vyjadrila aj Európska Komisia vo veci C482/12 F. Y. B. P. vs. FINANCEREAL s. r. o, ktorá sa týka výkladu Smernice Rady 93/13/EHS vo veci začatia prejudiciálneho konania podľa čl.267 o fungovaní EÚ, podaný rozhodnutím OS v Prešove z 27.8.2012, na základe prejudiciálnej otázky, a citovali čo konštatovala. VIII. Súd riadne neodôvodnil, prečo nepredložil nimi navrhnuté prejudiciálne otázky ÚS SR /str.13 ods.2

napadnutého rozsudku/. Tvrdenie súdu o tom, že ich nepredložil práve v súvislosti s cit. rozsudkom ESD právne neobstojí. Opakovane v tejto súvislosti zdôrazňujú, že súd sa cit. rozsudkom v kontexte s nálezom ÚS SR /ku ktorému sa ani nevyjadril/ riadne nezaoberal. A k predloženému listinnému dôkazu - cit. nálezu ÚS SR, pričom práve ten v spojitosti s rozsudkom ESD je pre rozhodnutie o veci dôležitý, sa ani nevyjadril. Súd zistil skutkový stav a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietajú, že boli porušené ich ústavné práva - právo na spravodlivý súdny proces podľa čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej len Dohovor). Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov SR. Ďalej namietajú, že postupom súdu im bolo odňaté právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo, ktoré patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, čo vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Citovali z uznesenia NS SR 5Cdo 106/2010 z 15.7.2010. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku, str.13 ods.4, vyplýva, že súd sa nestotožnil s ich tvrdením o tom, že nehnuteľnosti boli podhodnotené. Podľa názoru súdu mali možnosť v lehote do 10 dní od doručenia ZP vzniesť u dražobníka námietky proti ohodnoteniu, dražby. Proti tomu namietajú: Ide o možnosť a nie o ich povinnosť. Zákonodarca iste nemal „namysli“ fakt, že „vďake“ tejto úprave bude môcť súdny znalec (ďalej len znalec) konať svojvoľne a nesúladne so zák. A v prípade nevznesenia námietky zo strany spotrebiteľov nebude za to niesť ani znalec a ani dražobník žiadnu zodpovednosť. Aj napriek možnosti vzniesť námietky z ich strany, nie je možné tolerovať a akceptovať konanie znalca, ktorý je personálne a finančne prepojený so žalovaným v 3.rade a pri stanovení ceny nepostupuje s odbornou starostlivosťou. A nie je možné prenášať bremeno zodpovednosti znalca a dražobníka na nich. X. Zo str.14 napadnutého rozsudku, ods.2, vyplýva, že neumožnili súdnej znalkyni (ďalej len znalkyňa) vstup do obydlia za účelom vykonania obhliadky bytu. Tvrdenie žalovaného má osvedčiť aj sporný ZP č.5/2014 z 9.1.2014, konkrétne jeho údaje na str.3, ktorý vyhotovovala znalkyňa G.. W.. Súd ďalej uviedol /ods.3,str.14/, že túto skutočnosť najprv potvrdili uviedli, že niekto prišiel, ale ho do bytu nepustili, pretože mal prísť neskôr. Toto tvrdenie súdu sa nezakladá na zistených skutočnostiach a ani nevyplýva zo žiadnej ich výpovede. Uviedli, že v byte bol muž s fotoaparátom. Nie žena - teda nie znalkyňa. Súd sa skutočnosťou, že by malo ísť o znalkyňu ani nezaoberal. A v tomto smere ani dokazovanie nevykonával. Súd na str.14 ods.3 uviedol, že s ohľadom na rozpornosť ich vyjadrení...považuje ich tvrdenia... iba za účelovú obranu. Tvrdenia súdu nevyplývajú zo zisteného skutkového stavu veci a odporujú mu. Ak boli - podľa názoru súdu - ich tvrdenia rozporné, vo veci mal vykonať ďalšie dokazovanie. Súd sa otázkou, či do sporného bytu prišla znalkyňa ani nezaoberal. Naopak. Súd na str.7 odôvodnenia napadnutého rozsudku, posledný ods. citoval žalobkyňu v 1.rade. Tá uviedla, že znalkyňa mala prísť na ohliadku bytu o 17. hod. Avšak byt prišiel nafotiť muž o 14. hod. Toto zhodne potvrdili aj žalobcovia v 2. a 3.rade. Všetci traja zhodne uviedli, že nešlo o znalkyňu, ale o muža, ktorý uviedol, že znalec nepríde. Žalobkyňa v 1.rade a žalobca v 3.rade zhodne uviedli, že tento neznámy muž čakal žalobcu v 3.rade asi hodinu pred bytom. A že až keď sa vrátil žalobca v 3.rade, s ním potom vošiel do bytu. A že ten muž zotrval na svojom tvrdení, že nie je znalec. Je zrejmé, že znalkyňa sa do bytu v hodinu, aká bola uvedená v písomnej výzve na umožnenie obhliadky bytu doručenej im a ani inokedy nedostavila. Túto skutočnosť svojim tvrdením potvrdili zhodne všetci traja. Súd toto ich tvrdenie do úvahy nebral. A nevysporiadal sa ani so skutočnosťou, že sa znalkyňa do bytu v dohodnutú hodinu nedostavila. V tejto súvislosti nevykonal žiadne dokazovanie a rozsudok riadne neodôvodnil. Pritom ide o dôvod zakladajúci absolútnu neplatnosť dobrovoľnej dražby a o jeden z podstatných dôvodov na podanie žalobného návrhu - podľa § 21 zák.č.527/02. Na súdnom pojednávaní uviedli, že bol porušený § 12 zák. o dobrovoľných dražbách. A že znalkyňa nevykonala ohliadku sporných nehnuteľností aj napriek skutočnosti, že tak, ako to osvedčili aj svojimi výpoveďami na súdnom pojednávaní 17.10.2014 ju očakávali a mali záujem ju vpustiť do obydlia. Ani s týmto ich tvrdením s poukazom na § 12 zák.č.527/02 Z. z. sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal. A to nie len počas súdneho konania, ale ani v napádanom rozsudku. Namietajú, že súd im odňal možnosť konať pred súdom, rozsudok nebol riadne odôvodnený a vo veci nevykonal dokazovanie. To, že znalkyňa nevykonala ohliadku nehnuteľností, v ktorej jej nebránili, je samo o sebe dôvodom určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, keďže ohodnotenie predmetu dražby vypracované v rozpore so zák. môže výrazne ovplyvniť cenu dosiahnutú vydražením - k čomu napokon aj došlo. XI. K tvrdeniu súdu o tom, že mali v súlade s § 12 ods.5 zák.č.527/02 možnosť vzniesť námietky voči ZP /str.14 ods.4/. A že ak toto neurobili rozporovanie ceny nehnuteľností určenej znalkyňou až v rámci súdneho konania nemôže mať za následok neplatnosť dražby. Sú jednoduchší ľudia, čo mal súd sám možnosť vidieť na súdnom pojednávaní. Ako spotrebitelia sú v porovnaní so žalovanými v 1.- 3.rade v slabšom postavení. Nie je možné od nich očakávať, aby ovládali zák. Naviac ide o možnosť vzniesť námietku proti výške ceny uvedenej v ZP a nie o povinnosť. A nevyužitie tejto možnosti nemôže mať za následok zbavenie zodpovednosti znalkyne a dražobníka. A stratu možnosti obrany pred súdom a stratu

ich práva na spravodlivý súdny proces. Súd je povinný zaoberať sa všetkými ich tvrdeniam, čo však v tomto konaní neurobil. V rámci dokazovania postupom znalkyne, ktorý bol nemorálny a nečestný práve tým, že do ZP uviedla nepravdivé informácie o neumožnení jej vstupu do obydlia sa nezaoberal. A porušil „práve“ ich na spravodlivý súdny proces. Vidia nečestné konanie znalkyne v tom, že pravdepodobne ňou poverená osoba sa do bytu dostavila o 3 hod. skôr, ako bolo písomne dohodnuté. A pravdepodobne očakávali ich neprítomnosť v byte...Takéto nečestné správanie aj v prípade, ak nevyužili možnosť, ktorú im zák. dáva a ZP nenapadli, nemôže mať za následok zbavenie zodpovednosti znalkyne za jej konanie bez odbornej starostlivosti. XII. K tvrdeniam súdu v „odôvodnenie“ napadnutého rozsudku /str.14 ods.5/ o tom, že ak je trhová cena vyššia, nič to nemení na zákonnosti dražby sa nie je možné stotožniť. Cena bytu bez vykonanej ohliadky, pričom osvedčili, že znalkyni pri vstupe do bytu nebránili, naopak ju očakávali, je v rozpore so zák.č.257/02,§ 12. A takto určená cena zakladá absolútnu neplatnosť dražby. Súd sa nevysporiadal s ich tvrdením o tom, že išlo o úver bezúročný a bez poplatkov. Ich dlh je tak v skutočnosti menší, než aký žalovaná v 1.rade výkonom záložného práva dobrovoľnou dražbou vymáha. Práve tú skutočnosť, za akú cenu sa byty na dobrovoľných dražbách prevádzajú je sporná. A je zrejmé, že trhová cena a cena dosiahnutá vydražením je diametrálne odlišná. Inak by sa dražobných procesov realitné kancelárie v tak hojnom počte nezúčastňovali. A to sú práve skutočnosti, s ktorými by sa mal v rámci prejudiciálneho konania tak, ako to súdu navrhovali, vysporiadať ÚS SR. XIII. K tvrdeniam súdu o tom, že žaloba je v vzťahu k žalovanému v 2.rade neoprávnená z dôvodu jeho hmotnoprávnej legitimácie v spore /str.15 ods.3/: Pri žalobách o zákaz dražby, neplatnosť dražby a určenia neprijateľných zmluvných podmienok tak, ako v tomto prípade ide o nerozlučné procesné spoločenstvo na strane žalovaných. Žalovaní musia byť všetci účastníci zmluvného vzťahu. Už v podanom žalobnom návrhu uviedli, že čl.2 bod 2.2 zmluvy o úvere Základné podmienky, Čiastka B Úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Z čl.2 bod 2.2 zmluvy o úvere Základné podmienky, Čiastka B Úveru vyplýva, že suma 784,50 € bola poukázaná na účet žalovaného v 2.rade, č.ú.:1848462653/0200, ako úhrada výdavkov - nákladov žalovaného v 2.rade v súvislosti s poskytnutím Úveru. Túto skutočnosť napadli ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v čl. II žalobného návrhu. Rozhodnutie súdu o tom, že žalovaný v 2.rade nie je pasívne vecne legitimovaný je arbitrárne nie len v tom kontexte, že napadli ust. zmluvy o úvere v ktorom žalovaný v 2.rade priamo figuruje, ale súd sa nevysporiadal s tým, prečo vlastne žalovaný v 2.rade na zmluve o úvere figuruje. Tvrdia, že je to práve žalovaný v 2.rade ako dcérska spoločnosť žalovanej v 1.rade, kto zabezpečuje a zastrešuje poskytovanie, správu a vymáhanie Hypopôžičiek. Súd žiadnym spôsobom tomuto pozornosť nevenoval, vo veci nevykonal riadne dokazovanie, vec nesprávne právne posúdil. A následne riadne rozsudok neodôvodnil. XIV. K tvrdeniu súdu o tom, že v prípade návrhu na určenie neprijateľných zmluvných podmienok /str.15 napadnutého rozsudku, ods.4/ žalovaný v 2.-4. rade nie je pasívne vecne legitimovaný a k vylúčeniu konania o určenie neprijateľných zmluvných podmienok na iné, samostatné konanie: Čo sa týka žalovaného v 4.rade, toho sa týka výrok o tom, že výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou 17.3.2014 je absolútne neplatný. Ak by sa preukázalo, že je daný dôvod absolútnej neplatnosti dobrovoľnej dražby, žalovaný v 3.rade nesie zodpovednosť aj za konanie, resp. v tomto prípade za nekonanie znalkyne a ide o nerozlučné procesné spoločenstvo. K procesnej legitimácii žalovaných v 1. a 2.rade: Najmä vymoženie plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok je dôvodom na podanie žalobného návrhu o zdržanie sa výkonu záložného práva a určenie absolútnej neplatnosti dražby. V týchto konaniach nie je možné postupovať výlučne podľa zák.č.257/02 Z. z. Tzv. dobrovoľná dražba podľa zák.č.524/02 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č.323/92 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov predstavuje jeden zo spôsobov výkonu záložného práva, ktoré umožňuje vykonať civilný kódex (§ 151j ods.1 O. z.). Dobrovoľná dražba je typická tým, že ju nesprevádza preventívna súdna kontrola neprijateľnosti zmluvných podmienok. O tom, či sa dražba vykoná, o výške pohľadávky rozhodne súkromná osoba - žalovaná v 1.rade. Dražbu vykoná ďalšia súkromná osoba, ktorá pri takejto činnosti sleduje zisk. To všetko sa vykoná aj napriek tomu, že záložcovia protestujú proti zneniu zmluvných podmienok a námietkam výšky pohľadávky. V tejto súvislosti len príkladmo z uznesenia KS PO 6Co/l 06/2014 citovali. Ďalej poukázali na uznesenie KS KE: 1Co/79/2015 z 5.3.2015, str.6 posledný ods. a str.7, týkajúce sa obdobného žalobného návrhu, a z neho citovali a tiež citovali z uznesenia KS KE: 2Co/958/2014 z 18.11.2014, zo str.5 /obdobný žalobný návrh/, z uznesenia KS PO: 20Co 8/2015 z 19.2.2015 /obdobné konanie/ a z uznesenia KS PO: 3Co/81/2015 z 25.3.2015. Súd je povinný ex offo skúmať neprijateľné zmluvné podmienky aj bez toho, aby spotrebitelia boli „proaktívny“ a poukázali na ne. Podľa čl. II. Zák.č.150/04 Z. z., ktorým sa novelizoval O. z., bola prebratá smernica Rady č.93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str.29-34) (ďalej len smernica; poznámka žalobcov). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ust. právneho poriadku, „upravujúcich“

režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom ESD z 27.6.2000 v spojených prípadoch C-240/98,C-241/98,C-242/98,C-243/98 a C-244/98, O. G. E. S. proti R. M. Q. U. S. E. S. proti J. M. S. A. P., J. L. C. B., M. B. a E. V. F., v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy. Uplatnením výkonu záložného práva z neprijateľných podmienok tak, ako na ne poukázali došlo k porušeniu ich práv ako spotrebiteľov. Boli voči nim použité nekalé obchodné praktiky. Dlh, ktorý sa od nich vymáha je v skutočnosti menší a preto je daný hrubý nepomer medzi výškou skutočného dlhu a skutočnou hodnotou nehnuteľností. V kontexte s bodom 62 a n. rozsudku O. nie je výkon záložného práva v demokratickej spoločnosti nevyhnutný a práve naopak predstavuje neprimeraný zásah do práva na obydlie. Došlo k vymoženiu aj toho, na čo žalovaná v 1.rade nárok nemala. Ide o úver, ktorý je bezúročný a bez poplatkov. A súd práve v tomto konaní bol povinný „sa“ neprijateľnými podmienkami tak, ako na ne poukázali, „skúmať“. Súd sa s týmito ich tvrdeniami žiadnym spôsobom nevysporiadal, vo veci nevykonal dokazovanie, porušil ich práva na spravodlivé súdne konanie a na náležité zistenie skutkového stavu veci. Súd v prípade, ak sa odmietol zaoberať neprijateľnými zmluvnými podmienkami /a to aj vo vzťahu k žalovanému v 2.rade/, postupoval tak v rozpore s cieľmi smernice a Smernice EP a rady 205/209/ES z 11.5.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom a uprel im ich práva na spravodlivý súdny proces. XV. Súd svojim konaním im odňal právo na spravodlivý súdny proces. Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prerokovaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zák., ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek tr. obvinenia proti nemu. Súd svojim postupom odňal im právo na spravodlivý súdny proces garantované čl.47-48 Ústavy SR a čl.6 ods.1 Dohovoru, ktoré nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, ale obsahom tohto práva je aj relevantné konanie súdov. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné. Alebo že by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutia súdu boli riadne zdôvodnené a presvedčivé. Súd svoje rozhodnutie o veci riadne neodôvodnil. Citovali znenie čl.6 ods.1 Dohovoru. Práve zo skutočnosti, že súdny proces musí byť spravodlivý, vyvodzuje Európsky súd povinnosť súdu dostatočne odôvodniť súdne rozhodnutie. Európsky súd stabilne uvádza, že...podľa ustálenej judikatúry zohľadňujúcej princíp vzťahujúci sa na riadny výkon spravodlivosti, rozsudky súdov a tribunálov musia dostatočne uviesť dôvody, na ktorých sú založené. (napr. Garcia Ruiz v. Španielsko,§ 26) alebo že národné súdy musia ale vyjadriť s dostatočnou jasnosťou dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia. (napr. Hadjianastassiou v. Grécko,§ 33). Povinnosť súdu dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplýva aj zo základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl.46 ods.1 Ústavy SR. Právo na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva aj z čl.36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd. Účelom odôvodneného rozhodnutia je dať stranám najavo, že boli v konaní riadne vypočuté. Navyše, odôvodnené rozhodnutie dáva stranám možnosť odvolať sa proti rozhodnutiu, ako aj možnosť, aby bolo rozhodnutie preskúmané odvolacím orgánom. Odôvodnenie rozhodnutia musí spĺňať viaceré kritériá. Povinnosťou súdu bolo uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. K tomu v tomto prípade nedošlo. Súd nemohol svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, keď vo veci nevykonal riadne dokazovanie, náležite nezistil skutkový stav veci. Jeho rozhodnutie je zmätočné, nepreskúmateľné a arbitrárne. Na základe uvedeného navrhli rozhodnutie súdu zrušiť v plnom rozsahu a vec vrátiť súdu „prvého“ na ďalšie konanie. A navrhli rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania tak, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť trovy právnych služieb za odvolacie konanie vo výške 571,96 € / vychádzajúc z hodnoty veci 72 000 €/ 563,92 € + 8,04 € rež. „psušál“/, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet ich zástupkyne.

4. Žalovaný v 4.rade podal toto vyjadrenie k odvolaniu žalobcov: Odvolanie je v bodoch II.,III. a V. postavené na právnej argumentácií, podľa ktorej došlo k nesprávnemu použitiu Obch. zák. Uvedené tvrdenie nie je správne. Súd vo svojom rozsudku správne uviedol, že predmetný zmluvný vzťah sa spravuje § 497 a n. Obch. zák. a súčasne má daný zmluvný vzťah spotrebiteľský charakter. Citoval znenie § 52 ods.1 O. z. v znení neskorších predpisov. Ďalej súd správne skonštatoval, že v danom prípade sa nepoužijú ust. zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák.

o spotrebiteľských úveroch; poznámka žalovaného v 4.rade), nakoľko úver je zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako 10 rokov. Odvolanie žalobcov sa v bode II. odvoláva na § 24 ods. I zák. o spotrebiteľských úveroch (citoval jeho znenie). Legálna definícia iného veriteľa je obsiahnutá v § 2 zák. o spotrebiteľských úveroch (citoval jeho znenie). Tzn., že § 24 ods.1 zák. o spotrebiteľských úveroch nie je možné použiť z toho titulu, že banka a ani pobočka zahraničnej banky nie sú a ani nemôžu byť iným veriteľom, pričom existencia iného veriteľa je pre použitie daného ust. vzhľadom na spojku a, ale aj na pomenovanie tejto časti ako Osobitné ustanovenia o iných veriteľoch obligatórna. Tzn., že všetky právne argumenty, ktoré sa odvolávajú na ust. zák. o „spotrebiteľský" úveroch, sú v danom odvolaní právne irelevantné. Pokiaľ ide o otázku úpravy úrokov, tak sa stotožňuje s názorom súdu, že v prípade absencie ich úpravy, sa použije § 502 ods.1 Obch. zák. (citoval jeho znenie). K odvolaniu ďalej uviedol, že znalcovi nebolo umožnené vykonať ohliadku bytu, a tak postupoval podľa § 12 ods.3 zák.č.527/02 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č.323/92 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (citoval jeho znenie).Pravdivosti danej skutočnosti nasvedčuje rozporuplnosť výpovedí žalobcov v 1. a 2. rade na pojednávaní zo 17.10.2014, kde predmetnú skutočnosť potvrdili, s neskoršou výpoveďou žalobcu v 3.rade, ktorý dotknuté tvrdenie poprel. K tvrdeniam súdu, že žalobcovia mali možnosť ZP podať námietky sa v odvolaní uvádza, že od nich nie je možné očakávať, aby ovládali zák., nakoľko to sú jednoduchší ľudia. Uvedené tvrdenie považuje, vzhľadom na existenciu nevyvrátiteľnej domnienky znalosti práva zakotvenej v § 2 zák.č.1/93 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, za bezpredmetné. Má zato, že úverová zmluva, ako aj zmluva o zriadení záložného práva sú v úplnom súlade s právnym poriadkom SR; slovenská právna úprava záložného práva a dobrovoľných dražieb je v úplnom súlade s európskym spotrebiteľským právom a neexistuje žiaden dôvod neplatnosti dobrovoľnej dražby, preto sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom. Odvolanie žalobcov je na viacerých miestach rozporuplné, ignoruje rozhodujúce skutočnosti, je myšlienkovo nekonzistentné a predkladá prázdne argumenty. Samotné odvolanie ani neobsahuje presný právny dôvod, ktorý je jeho podkladom. Žalobcovia v bode I. odvolania ako právny dôvod pre podanie odvolania uvádzajú všetky zákonné dôvody, ktoré v § 205 ods.1. taxatívne vypočítava O. s. p. v znení neskorších predpisov, a to bez akéhokoľvek ďalšieho spresnenia, že akým spôsobom bol ten-ktorý zákonný dôvod naplnený. Na základe uvedeného navrhol zamietnuť odvolanie žalobcov a napadnutý rozsudok potvrdiť podľa § 219 ods.1 O. s. p.

5. Žalovaná v 1. rade si dovolila predložiť odvolaciemu súdu svoje v y j a d r e n i e k odvolaniu odôvodnené nasledovne: 1. Rozsudok súdu je vo výroku/vyrokoch vecne správny, pričom odôvodnenie rozsudku súdu dáva úplný obraz o jeho myšlienkových pochodoch, jeho právnom hodnotení záverov vykonaného obsiahleho dokazovania a dôvodoch pre znenie predmetného výroku/výrokov. 1.1 Hneď úvodom tohto svojho vyjadrenia si dovolila uviesť, že sa v plnej miere pridŕža svojich doterajších písomných i ústnych prednesov v tomto konaní, pričom si dovoľuje opätovne, na účely odvolacieho konania, osobitne zdôrazniť, že - úverová zmluva ako i zmluva o zriadení záložného práva sú v plnom súlade s právnym poriadkom SR a nijakým spôsobom nevybočujú z právneho rámca daného O. z., Obch. zák. a v prípade záložnej zmluvy aj zák. o dobrovoľných dražbách, - zmluvný vzťah jej a žalobcov neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, - právna úprava záložného práva a dobrovoľných dražieb v SR je v plnom súlade (i) s Ústavou SR, čo vyplýva, napr. aj z uznesenia ÚS SR PL.ÚS. 23/2014-18 z 24.9.2014, na ktoré sa žalobcovia sústavne odvolávajú, a (ii) s európskym spotrebiteľským právom, a - nielen, že žalobcovia nepreukázali žiaden dôvod neplatnosti dražby, žiaden taký dôvod ani nie je daný. 1.2 Nateraz súd svojím rozsudkom rozhodol o časti sporu, pričom zvyšok ponechal na osobitné konanie. Po preštudovaní odvolania žalobcov je možné uviesť, že - vo svojom odvolaní len opakujú svoje tvrdenia prezentované už pred súdom, pričom ako doplnok uvádzajú len niekoľko zavádzajúcich a nesprávnych skutkových i právnych informácií, - ich odvolanie nepredstavuje žiaden skutočný dôvod pre revíziu/zrušenie rozsudku, pričom z odôvodnenia uvedeného rozsudku je zrejmé, že sa súd s ich tvrdeniami vysporiadal v dostatočnej (vyčerpávajúcej) a zrozumiteľnej miere. 2. Odvolanie žalobcov neprináša žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť dôvodom pre revíziu/zrušenie rozsudku súdu - len opakujú svoje tvrdenia predložené už súdu, ktoré dopĺňajú nepresnými až zavádzajúcimi skutkovými a právnymi tvrdeniami. K časti II odvolania a argumentácii žalobcov § 24 zák.č.129/10 Z. z. zák. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom a účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy. 2.1 V úvode svojho odvolania sa žalobcovia opätovne snažia podriadiť úverovú zmluvu a na základe nej poskytnutý úver pod definíciu spotrebiteľského úveru a tým pod aplikáciu zák. o spotrebiteľských úveroch, čo im otvára - podľa ich názoru - „dvere" (úvodzovky žalovaná v 1.rade) k opakovaniu tvrdení, s ktorými sa už v plnej miere vysporiadal súd. Právne názory žalobcov sú však v tomto ohľadne nesprávne a zavádzajúce. 2.2 Žalobcovia argumentujú § 24 zák. o spotrebiteľských úveroch (citovala jeho znenie). Žalobcovia

však „pozabudli“ (úvodzovky žalovaná v 1.rade) vo svojom odvolaní uviesť zákonnú definíciu pojmu iný veritelia, ktorý je definovaný v § 2 písm. c) zák. o spotrebiteľských úveroch (citovala jeho znenie, ako aj znenie pozn. pod čiarou, v ktorej je uvedený zák. o bankách - z.č.483/01 Z. z. v znení neskorších predpisov). 2.3 Akú výkladovú metódu žalobcovia použili, ak dospeli k záveru, že ona ako bankový dom spadá pod vymedzenie pojmu iný veriteľ a teda by sa na ňu mal vzťahovať § 24 zák. o spotrebiteľských úveroch, už neuvádzajú. Je tak len zrejmé, že ide z ich strany o nesprávny a (súd) zavádzajúci (právny) názor. Má tak za to, že odvolanie ako celok, operujúce a dokladujúce údajné porušenia zák. o spotrebiteľských úveroch, je ako celok mylné - na úverovú zmluvu sa v tomto prípade zák. o spotrebiteľských úveroch nevzťahuje, čo zrozumiteľne a jasne uviedol a odôvodnil vo svojom rozsudku už súd. Pokiaľ sa žalobcovia odvolávajú, napr. na rozsudok iného súdu (tu OS Prešov 20C/182/2014), k danému je možné uviesť, že uvedené svojou povahou a (nepresvedčivým) odôvodnením tzv. ojedinelé rozhodnutie okresného súdu bolo (i) napadnuté opravným prostriedkom a následne (ii) podľa informácií získaných telefonicky na KS v Prešove zrušené a vec vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie (písomným vyhotovením rozhodnutia KS nateraz nedisponuje; k tomuto svojmu vyjadreniu pripája kópiu zápisnice z vyhlásenia rozhodnutia KS). V konfrontácii, napr. s rozsudkom súdu v tomto konaní navyše predmetné rozhodnutie OS Prešov vyznievalo zmätočne a značne nepresvedčivo. K časti V odvolania a zmätočnej argumentácii žalobcov o prednostnej aplikácii O. z. 2.4 V časti V svojho odvolania žalobcovia pomerne zmätočne argumentujú prednostnou aplikáciou O. z. v otázke dohodnutých úrokov úveru. Odpoveď na otázku, akým spôsobom O. z. upravuje zmluvný typ zmluvy o úvere, nepodávajú žiadnu. Súd vo svojom rozsudku zrozumiteľne a jasne zdôvodnil svoje právne závery o tom, že zmluvný typ zmluvy o úvere upravuje Obch. zák. K časti VII odvolania a opakujúcej sa argumentácii žalobcov o rozpore výkonu záložného práva s európskym právom a Ústavou SR. 2.5 Počnúc bodom VII na s.7 svojho odvolania žalobcovia opätovne argumentujú, že výkon záložného práva je v rozpore s európskym právom a ústavným rámcom SR, pričom zrejme cielene citujú z kontextu vytrhnuté výňatky z niektorých súdnych rozhodnutí. Pokiaľ ide o žalobcami spomínané prejudiciálne konanie pred SD EÚ vo veci F.. P., B.. P. c/a Getfin s.r.o., Financreal s.r.o., C-482/12, dovolila si v plnej miere odkázať na časť 2 svojho vyjadrenia k žalobe žalobcov datované 18.8.2014 a v ňom priblížené právne závery generálneho advokáta k povahe výkonu záložného práva v SR (návrh na začatie prejudiciálneho konania podal 29.10.2012 OS Prešov, vec bola zaevidovaná pred SD EÚ 14.12.2012 a následne po vyjadrení generálneho advokáta vymazaná z dôvodu späťvzatia (Nakoľko k späťvzatiu prejudiciálnej otázky došlo po zverejnení vyjadrenia generálneho advokáta k tejto veci, je možné vysloviť záver, že vnútroštátny súd sa plne stotožnil so závermi generálneho advokáta Nilsa Wahla v tejto veci) navrhovateľom, a to uznesením SD EÚ k 7.2.2014) - generálny advokát uzavrel, že právna úprava výkonu záložného práva a dobrovoľných dražieb v SR je v plnom súlade s európskym právom. 2.6 Pokiaľ ide o rozhodnutie SD EÚ vo veci M. O. c/a SMART Capital, a.s., sp. zn. SD EÚ C-34/13, dovolila si na tomto mieste uviesť a zopakovať snáď len toľko, že z tohto rozhodnutia SD EÚ - vyplýva, že právna úprava záložného práva v SR nie je v rozpore s európskymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, nakoľko aj keby sa veriteľ snažil vykonať záložné právo zabezpečujúce nároky z neprijateľných podmienok, spotrebiteľom sú ponechané v zmysle vnútroštátneho práva prostriedky ochrany (napr. podanie žaloby na súd spolu s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia); pokiaľ žalobcovia v predmetnom rozhodnutí SD vidia absolútne uprednostňovanie dlžníka pred veriteľom, dané plynie jedine z nepochopenia rozsudku SD ako celku [kedy izolacionisticky „povyberali“ (úvodzovky žalovaná v 1.rade) právne úvahy súdu a vyskladali ich do nimi chcenej podoby]; ak teda tvrdia, že výkon záložného práva (tu cez striktné ust. zák. o dobrovoľných dražbách) nie je nevyhnutný a ide o neprimeraný zásah, naďalej ostáva nimi nezodpovedané, aký „iný“ či „z ich pohľadu jemnejší“ (úvodzovky žalovaná v 1.rade) výkon práva mala teda v ich prípade zvoliť, ak (i) oni sami vedome svoj vysoký dlh už vyše 2 roky nesplácajú, (ii) za celý tento čas nebola z ich strany žiadna reálna snaha situáciu riešiť a (iii) namiesto ponúknutia dohody či obojstranne akceptovateľnej modifikácie splácania ich dlhu s adekvátnym zabezpečením [pri tom však ona musí vychádzať z § 27 ods.12 zák. o bankách (č.483/01 Z. z. v znení neskorších predpisov), ktorého znenie citovala] ju zažalovali, - vyplývajú rovnaké závery ako z vyjadrenia generálneho advokáta v prípade P., na ktoré podrobne poukázala v svojom vyjadrení k žalobe, pričom z neho - určite nevyplýva, že by ochrana obydlia spotrebiteľa mala absolútnu a bezvýhradnú prednosť pred legitímnym a legálnym nárokom záložného veriteľa na uspokojenie svojej (tu pomerne vysokej) pohľadávky voči žalobcom, ktorí vstúpili do zmluvného vzťahu dobrovoľne, no napriek tomu svoje záväzky pomerne skoro prestali vedome plniť. K častiam IX až XII odvolania a opakujúcej sa argumentácii žalobcov ohľadne údajného podhodnotenia nehnuteľností či pochybení znalca. 2.7 Po preštudovaní rozsudku súdu má za to, že odvolacie námietky žalobcov v tomto „ohľadne“ nie sú dôvodné. Súd sa aj v tomto prípade zrozumiteľne a jasne vysporiadal so zisteným skutkovým stavom, ktorý ustálil po vykonanom, pomerne obsiahlom

dokazovaní (vo vzťahu k námietke žalobcov o údajnej podhodnotenej cene v ZP vypracovanom na účely dražby si dovolila opätovne poukázať na existujúcu judikatúru k otázke určenia ceny nehnuteľnosti na účely dražby a jej možného vplyvu na neplatnosť dražby. Citovala z odôvodnenia verejne dostupného uznesenia Najvyššieho súdu (ďalej len NS) SR 3Cdo/233/2010 z 3.10.2013. Obdobný právny záver možno vyabstrahovať i z judikatúry NS Českej republiky (samozrejme berúc do úvahy odlišnosti českého právneho poriadku) - napr. uznesenie 20Cdo 1083/2005 zo 17.8.2005 (citovala, čo v ňom tento súd konštatoval). Navyše, znalec hneď v úvode ZP uviedol, že pre ohodnotenie nehnuteľností zvolil metódu polohovej diferenciácie. Táto znalcom zvolená metóda bola už v rozhodovacej praxi súdov označená za metódu umožňujúcu objektívne určiť hodnotu nehnuteľností - viď, napr. verejne dostupný rozsudok KS v Banskej Bystrici 14Co/245/2013 z 19.11.2013, z ktorého si dovolila na tomto mieste zacitovať.) 2.8 Pokiaľ ide o (zrejme vedomé) fabulovanie žalobcov o pohlaví znalca, k tejto ich až úsmevnej námietke je možné uviesť jedine toľko, že znalcom bol G.. U.. L., ktorý z dôvodu nesprístupnenia bytu v zmysle § 12 ods.2 a 3 zák. o dobrovoľných dražbách, v znení platnom a účinnom v rozhodnom čase vychádzal pri vypracovaní ZP v r.2014 z dostupných údajov, ktorým bol i skorší ZP vypracovaný znalkyňou G.. W.. Uvedené vyplýva zo súdneho spisu a je zrozumiteľne vysvetlené v rozsudku súdu (prvý odsek na s.7, druhý a tretí odsek na s.14). 2.9 Je tak len zrejmé, že odvolanie žalobcov je postavené na (i) mylných právnych záveroch, (ii) opakujúcich sa výhradách voči výkonu záložného práva, (iii) izolacionistickom výklade a citácii niektorých súdnych rozhodnutí a (iv) mylných a zrejme vedome skresľujúcich skutkových informáciách. Záverom si už len dovolila uviesť, že - ak žalobcovia prestali pomerne vysoký poskytnutý úver (50 784,50 €) riadne splácať v novembri 2012 (t.j. uskutočnili len 16 mesačných splátok z rozvrhnutých 360 mesačných splátok), cena dosiahnutá vydražením (52 000 €) nemohla pokryť celkový ich (v tej dobe aktuálny) dlh, t.j. plnenie, na ktoré sa podpisom úverovej zmluvy zaviazali a s ktorého plnením sa dostali (jedine vlastným pričinením) do výrazného omeškania. O údajnom nepomere vo vzťahu hodnota draženej nehnuteľnosti a výška záväzku uspokojovaného cez realizáciu záložného práva preto nemôže byť žiadnej reči [a to ani v prípade „bezúročnosti“ a „bezoplatkovosti“ (úvodzovky žalovaná v 1.rade) úveru, ktorú opätovne a mylne akcentujú - to práve pre ich slabú platobnú disciplínu a nízku sumu vráteného/splateného úveru, kedy suma dosiahnutá vydražením ani nepresahovala výraznejšie dlžnú istinu úveru); - pre hospodárnosť konania sa v tomto vyjadrení nevysporiada so všetkými tvrdeniami žalobcov prezentovanými v ich odvolaní, nakoľko väčšina z nich sú (i) len opakujúcimi sa výhradami, s ktorými sa už vysporiadal súd, alebo (ii) zmätočnými a zavádzajúcimi tvrdeniami, ku ktorým je z jej strany ťažké až nemožné zaujať adekvátne stanovisko (napr. až absurdné polemiky žalobcov o pasívnej vecnej legitimácii žalovaných). Vzhľadom na uvedené navrhla, po prejednaní veci v odvolacom konaní, - potvrdiť rozsudok ako vecne správny, a - zaviazať žalobcov na náhradu trov odvolacieho konania vrátane trov jej právneho zast., na účet jej zástupcu.

6. Žalobcovia v stanovisku k vyjadreniu žalovaných v I. a 4.rade k ich odvolaniu uviedli: I. Jeden z podstatných dôvodov na podanie žalobného návrhu je aj skutočnosť že znalkyňa nevykonala ohliadku sporných nehnuteľností aj napriek skutočnosti, že ju očakávali a mali záujem ju vpustiť do obydlia. To, že znalkyňa nevykonala ohliadku nehnuteľností, v ktorej jej nebránili, je samo o sebe dôvodom určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, keďže ohodnotenie predmetu dražby vypracované v rozpore so zák. môže výrazne ovplyvniť cenu dosiahnutú vydražením - k čomu napokon aj došlo. Obhliadka predmetu dražby nebola zrealizovaná v zmysle § 13 ods.1 zák.č.527/02 Z. z. a teda v zmysle § 19 ods.1 písm. d) cit. zák. neboli splnené podmienky ustanovené v jeho § 13 a dražobník bol povinný upustiť od dražby najneskôr do začiatku jej konania. Poukazujú na znenie § 12 ods.1 zák. o dobrovoľných dražbách, ktoré citujú. Zo znenia vyhl.č.492/04 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, podľa ktorej všeobecná hodnota nehnuteľnosti je výsledná objektivizovaná hodnota nehnuteľnosti, ktorá je znaleckým odhadom jej najpravdepodobnejšej ceny ku dňu ohodnotenia, ktorú by táto mohla dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže pri poctivom predaji, keď kupujúci a predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnútkou. Tomuto však nezodpovedala suma 61 000 €, určená bez obhliadky bytu ZP znalkyne, ktorý bol pri dražbe použitý, realitné agentúry tento byt ohodnotili na 72 000 €-75 000 €. Záložný veriteľ nekonal v súlade so svojou povinnosťou pri predaji zálohu postupovať s náležitou starostlivosťou tak, aby sa predal za cenu, za ktorú sa rovnaký alebo porovnateľný predmet zvyčajne predáva v čase predaja a neinformoval ho o všetkých skutočnostiach, ktoré môžu mať vplyv na cenu zálohu pri jeho predaji. Vzhľadom na priebeh dražby sa domnievajú, že záložný veriteľ si túto povinnosť nesplnil zámerne a spolu s dražiteľom, znalcom, licitátorom mohli dražbu zmanipulovať. Tomu by zodpovedalo aj konanie znalkyne, ktorá sa do bytu mala za účelom jeho obhliadky dostaviť o 17. hod. Namiesto toho o 14. Hod. do bytu prišiel muž, ktorý najprv uviedol, že ide vyhotoviť fotografie z bytu, následne tieto ani nevyhotovil. Došlo k porušeniu zák. o dobrovoľných dražbách majúcim za následok neplatnosť dražby.

Bol porušený § 12 zák.č.527/02 Z. z. II. Ďalším dôvodom podania žalobného návrhu je skutočnosť, že ide o ich jediné obydlie, ktoré je dražobným procesom nezvratne dotknuté. Záložcovia - žalobcovia v 1. a 2.rade o synových dlžobách vedomosť nemali. Pravidelné mesačné platby vo výške 250 € v prospech žalovanej v 1.rade realizujú do bankovej úschovy. Dlh za žalobcu v 3.rade chcú splácať. Slovenský právny poriadok, na rozdiel od vyspelejších demokracií, dovoľuje vykonať záložné práva bez schválenia súdu či iného nezávislého tribunálu (§ 151j ods.1 O. z.). Či sa siahne na majetky spotrebiteľov v miliónových hodnotách, o tom rozhoduje živnostník (veriteľ) a ďalší živnostník (dražobník) a na objednávku prvého živnostníka dražbu aj vykoná. Teda nie súd, ale živnostníci podľa slovenského právneho poriadku rozhodujú, či sa postihnú miliónové hodnoty spotrebiteľov, vrátane najdôležitejších vecí spojených s bývaním. Z rozsudku SD € z 30.5.2013 vo veci C-488/11 vyplýva, že dobrovoľné dražby sú vnímané ako jeden z prostriedkov na obchádzanie a porušovanie práv spotrebiteľov. SD zdôrazňuje, že osobitnú pozornosť treba venovať okolnosti, že majetok dotknutý záložným právom je nehnuteľnosť určená na bývanie spotrebiteľa a jeho rodiny. Právo na obydlie totiž v práve Únie predstavuje základné právo zaručené Chartou základných práv, ktoré vnútroštátny súd musí zohľadniť pri vykonávaní smernice 93/13. Nie je nevyhnutné v demokratickej spoločnosti, aby sa výkon záložného práva vykonal mimosúdne - dobrovoľnou dražbou a to najmä v prípade, ak „záložný“ veritelia chcú dlh za dlžníka splácať. Citovali z rozsudku NS SR 4Cdo 100/2012 z 24.10.2013. Dražba bola uskutočnená v Martine. Trvala 22 minút. Na str.2 notárskej zápisnice, posledný ods. je nesprávne a domnievajú sa, že úmyselne uvedené, že byt nebol sprístupnený. III. V ostatnom /napr. že zmluva o úvere je neurčitá a to aj v časti zabezpečenia úveru záložným právom a pre neurčitosť neplatná/, zotrvávajú na svojich vyjadreniach.
7. Žalovaná v 1.rade, podaním z 2.3.2016 (č.l.349-350), došlým odvolaciemu súdu 7.3.2016, si dovolila p r e d l o ž i ť na podporu svojich argumentov a pre úplnosť informácií súdu kópiu rozsudku OS Prešov 20C/182/2014-173 z 5.2.2016 (ďalej len Druhý rozsudok OS Prešov; poznámka žalovanej v 1.rade) a uviedla: Žalobcovia vo svojom odvolaní proti rozsudku poukázali na podporu svojich argumentov aj na neprávoplatný rozsudok OS Prešov 20C/182/2014-58 z 19.12.2014 (ďalej len Prvý rozsudok OS Prešov; poznámka žalovanej v 1.rade). V rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu žalobcov poukázala na skutočnosť, že Prvý rozsudok OS Prešov bol v odvolacom konaní vedenom pred KS v Prešove pod sp. zn. 7Co/85/2015 uznesením odvolacieho súdu z 21.5.2015 zrušený a vec vrátená OS Prešov na ďalšie konanie. Po opätovnom prejednaní veci vyhlásil OS Prešov 5.2.2016 (nateraz neprávoplatný) Druhý rozsudok OS Prešov, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol, t.j. plne sa stotožnil s jej právnym názorom a argumentmi, ktoré argumenty, okrem iných, predložila aj v tomto konaní vedenom v prvom stupni pred OS Košice II a v súčasnosti v dôsledku odvolania žalobcov a prostredníctvom svojho vyjadrenia k danému odvolaniu aj pred odvolacím súdom.
8. Rozsudok vo výroku IV. nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1 a § 379 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom preskúmavaný.
9. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, a rozsudok vo výrokoch I.,II. a III. potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu, aj dôvody napadnutého rozsudku sú správne, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho odôvodnením, na čom nič nemení ani odvolanie, v ktorom sa neuvádzajú žiadne podstatné tvrdenia, ale sa iba opakujú skutočnosti uvádzané už v žalobe a vo vyjadreniach (podaniach) žalobcov, v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa tento súd výstižne a presvedčivo vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku.
10. Ani jeden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.
11. Odvolacím dôvodom, ktoré boli upravené v § 205 ods.2 O. s. p. zodpovedajú (v základných rysoch) odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 CSP.
12. Podľa § 221 ods.1 O. s. p. súd rozhodnutie zrušil, len ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali a j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

13. Žalobcami v odvolaní uvádzané skutočnosti neumožňujú záver, že v konaní došlo k niektorej z vád uvedených v tomto ust. (teraz v § 365 ods.1 CSP).
14. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 205 ods.2 písm. b) O. s. p., teraz § 365 ods.1 písm. d) CSP] sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu prvej inštancie pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.
15. Na základe žalobcami v odvolaní uvedených skutočností nebolo možné urobiť záver, že konanie na súde prvej inštancie bolo takou inou vadou postihnuté.
16. Neúplnosť zistenia skutkového stavu [§ 205 ods.2 písm. c) O. s. p., teraz § 365 ods.1 písm. e) CSP] je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami sporu navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana sporu, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.
17. Žalobcovia v odvolaní neoznačujú nijaký dôkaz, ktorý navrhovali už v konaní na súde prvej inštancie, ale nebol vykonaný.
18. Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. [teraz § 365 ods.1 písm. f) CSP] sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.), teraz § 191 ods.1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p. (teraz § 185-§ 211 CSP). Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a p. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 132 (teraz § 191 ods.1 CSP), lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvodeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmý nesúlad.
19. Žalobcovia neuvádzajú v odvolaní žiadne skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré sú nesprávne, lebo nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.
20. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikácii právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu

pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.
21. Súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.
22. Na doplnenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť aj tieto dôvody:
Žalobcovia v odvolaní neuvádzajú nič, čo by spochybňovalo správnosť použitia § 1 ods.3 písm. c) zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o poskytnutí úveru, t. j. k 7.4.2011. Ak žalobcovia nevyužili svoje oprávnenie podľa § 12 ods.5 zák.č.527/02 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č.323/92 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov, má to za následok, že po uplynutí lehoty upravenej v tomto ust. už nemôžu namietať nesprávnosť ohodnotenia predmetu dražby. Záver súdu o tom, že určenie ceny (jej výšky) predmetu dražby (podľa žalobcov nesprávne) nespôsobuje neplatnosť dražby je v súlade so súdnou praxou (uznesenie 3Cdo/233/2010 z 3.10.2013 NS SR).
23. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 237 ods.1 CSP).
26. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.
Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).
Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.
Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.
Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.
Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.
Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.
Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.
Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.